50e jaar. — Nr 43. Zaterdag, 18 APRIL 1903.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *POSTRIJDER* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **Groote Markt, te Tongeren.**

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Drie maal per week **6** franks per jaar
Twee » » **5** »
Een » » **4** »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **1** 25 centimes per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 18 APRIL 1903.

VAN ALLES WAT.

La Chronique is een aartsliberaal blad van Brussel In zijn nummer van 28 Maart 1903, valt die gazette het katholiek Ministerie aan, omdat de regeering geene hoogere rechten legt op den genever, dan die deze die er nu zijn. Hoort wat de Chronique schrijft :

« De Peuple, socialitisch blad, verwijt aan » de regeering van de lasten op den alkool » door de werklieden te doen betalen : zij » doet ze betalen door degenen die ze drin- » ken en dat is redelijk. De geneverdrin- » kers zijn de meesters van den financiëelen » toestand. Dat zij ophouden van zich zat » te drinken en de regeering zal elders dan » in het vergift de middels moeten zoeken » om een zoogezegd tekort te dekken.

« De regeering zou zulkdanige hooge las- » ten op den alkool moeten leggen, dat het » volk in de onmogelijkheid zou zijn zich » er mee te vergeven. 't Is jaren dat wij » betreuren dat men het niet doet. »

Dat kan men in de Chronique lezen.

* *

NOG EENS NIET TEGEN DEN GODSDIENST. — Gezel Vandervelde, hoofdleider der Belgische socialisten, heeft onlangs in een boek de menschen willen wijs maken dat het socialismus zich niet bezighoudt met het geloof der katholieken te bestrijden.

Thans heeft bij achter, in Le Peuple, een artikel geschreven, waarin hij aan zijn eigen eene klinkende logenstraffing geeft.

Hij zegt daarin, onder andere :

Het is volkomen onrechtvaardig te beweren dat het socialism zoo wel in België als in Duitsch land, zich niet bezighoudt met de reactionnaische rijd tegen ... de klerikale macht.

Men weet dat de « klerikale macht » bij de socialisten iets anders beteekent dan de macht van den godsdienst. Doch het volgende is nog duidelijker :

Dat beweren is den strijd van alle oogenblikken miskennen, welken de werkerspartij voert, op politiek en maatschappelijk gebied, tegen de verdedigers van den troon, het *autaar* en het geldkoffer.

Dat het socialism tegen den troon strijdt, dat weet iedereen.

De strijd tegen het *autaar*, heeft gezel Vandervelde gepoogd te loochenen ; nu bekent hij hem zelf.

't Is alleenlijk aan den strijd tegen het geldkoffer dat wijzen beetje twijfelen. Immers, M. Vandervelde zelf en zijne vrienden Picard, Furnémont, Destrée, Grimard en anderen, bezitten goed gevulde geldkoffers en worden daarvoor door hunne roode broeders niet verontrust.

Verder, om goed te doen zien dat hij den godsdienst « niet vijandig » is, verwijt gezel Vandervelde aan de Fransche Regeering, dat zij de kloosterlingen vervolgt en de wereldlijke priesters met rust laat.

Dat zal *Vooruit* niet beletten voort te gaan met te zeggen dat de socialisten den godsdienst « niet vijandig » zijn.

* *

In Frankrijk staan in groote, vette letters op de gevels der staatsgebouwen en op al de besturlijke papieren de woorden te lezen :

Vrijheid, Gelijkheid en Broederlijkheid.

Welke huichelarij !

Alle vrijheid ja, voor socialisten, kerkvervolgers, communards, anarschisten, panamisten, landverraders en alle gespuis, dat alleen de vrijheid weet te misbruiken.

Maar de vrijheid van geweten, waar de menschen het meest van houden, is schandig vertrappeld, de oorlog is verklaard aan de alleen ware religie, en wanneer de vrijheid van den huisvader van zijne kinderen naar zijnen zin te doen onderwijzen, verleden week werd afgestemd, dat zong de meerderheid der Kamer, ten teeken van triomf, de Internationale of het lied der Revolutie. Dan werd er geroepen : weg met de Priesters !

Frankrijk staat heden bijna gelijk in 1789 aan den vooravond, zou men zeggen, van erge gebeurtenissen.

En de naburige landen zien met achterdocht die gebeurtenissen te gemoet, vreezende of ze van uit Frankrijk over heel Europa zich niet zullen voortzetten.

In Frankrijk wil ook minister Combes, zonder den Paus te kennen, Bisschoppen noemen.

Voorleden Zondag gaf minister Combes de namen op der heeren die zekeren priester Mazerau aanbevelen als Bisschop. 't Is lekker, oordeelt :

M. Lebon, die protestant is,
M. Decrais, die protestant is.
M. Dommergue, die protestant is.

Dan schieten er nog over zekere heer Etienne, die een Jood schijnt te zijn, en M. Trouillot, die bekend staat als een der fanatiekste godsdienstbaters van Frankrijk !

* *

De kloosterlingen beginnen in Frankrijk zich aan het ergste te verwachten en gaan zich spiegelen aan hunne voorzaten der Fransche Revolutie.

* *

Onze tongersche liberalen juichen, met handen, de fransche kloosters en priesters vervolgers toe.

Verl den week nog schreef het geuzenblaadje artikels tegen « het kwaad verricht door de orde der Jesuiten, de voornaamste vijand der burgerlijke maatschappij » en bemelde Frankrijkop « dat komt, dooreenen overgrooten en verdienstvollen bezemslag zich te ontdoen van het gespuis der kloosters. »

Tijdens de aanstaande gemeentekiezingen, zullen onze medeburgers deze houding der tongersche liberalen niet uit het oog verliezen.

Het Paaschfeest in Amerika.

Voor de groote meerderheid der Amerikaansche kinderwereld, heeft Paschen bijna even groote beteekenis als het Kerstfeest en het jonge volk riet er de komst van Paschen met gespannen verwachting te gemoet.

Er bestaat in de Vereenigde Staten eene gehele reeks Paaschgebruiken, die aan de Duitsche herinnert en wel gedeeltelijk van deze afgeleid zijn. Natuurlijk zijn bij de meeste, eieren de hoofdzaak.

Het meest geliefde gebruik is het schilderen der eieren en onder de jonge meisjes is het als een kamp om de eieren het schoonst en zeldzaamst te schilderen.

Voor het schilderen worden de eieren hard gekookt en op Paaschdag bij het ontbijt geëten.

In vele Amerikaansche huizen wordt de keuken verscheidene dagen vóór het feest door het jonge volk overrompeld en de keukenprinsessen moeten er haar scepter neerleggen. En de jeugd verzint wel duizend plannen en gedachten om maar aan verf te komen.

Bij de in lompen gehulde straatkinderen der *slums*, die geen geld over hebben, is het kleuren der eieren een heele zaak ; want niet alleen zijn de eieren duur, maar ook de verf is voor hen onbereikbare weelde. En hier heeft de jeugd gelegenheid om van haren vindingrijken geest getuigenis af te leggen.

Snippers gekleurd leer, broste zegels, lappen van allerhande stof worden heel het jaar door zorgvuldig weggestopt, om met Paschen te dienen om verf van te maken. Dat is misschien wel niet eerend, maar het verft toch immers maar de schaal.

Evenals Kerstmis is Paschen in de Vereenigde Staten een dag voor het geven van geschenken geworden. Passende geschenken worden tusschen vrienden en bloedverwanten gewisseld.

Het konijntje is het symbolisch Paaschdier. Dat moet uit Duitschland komen, waar de legende zegt dat het de haas is die aan de brave kinderen eieren en geschenken brengt. En voor de Amerikaansche kinderen zou Paschen eene ontgoocheling zijn, indien het konijntje hun niets mocst brengen.

Deze konijntjes zijn gewoonlijk in crême-suiker met chocolade overgoten ; doch menigen zijn in gips, hol en van binnen met lekkernijen of geschenken gevuld.

Op Paaschmaandag wordt op de binnenplaats van het Witte Huis (Presidentspaleis) te Washington een lustige « Eier-carnaval » gehouden. De groote poorten worden geopend en den heelen dag komen lustige kinderen en spelen op het plein, vroolijk geschilderde eieren rollend en zich aan allerlei spelen vermakend.

Deze vermakelijkheid is voor eenieder toegankelijk en de armste kinderen spelen er op echt democratische wijze met hunne rijke broertjes en zusterijes.

Paschen is niet alleen door een overvloed van eieren gekenmerkt in de Unie, ook door de prachtigste tentoonstelling van bloemen.

Van de paleisen der millionnairs tot in de woningen van de armen vindt men Paaschlelien. Want de Amerikaansche Paaschbloem is de statig bloeiende lelie.

De groote meerderheid der bloemen, die men op de Amerikaansche markten vindt, komen van de Bermudas en welke aanzienlijke rol de Paaschlelie speelt zullen de volgende cijfers bewijzen :

De jaarlijksche uitvoer van Bermuda naar de Unie bedroeg in de vijf laatste jaren 2 500,000 à 3,000,000 struiken en daar iedere struik gewoonlijk 6 bloemen telt, heeft Amerika gemiddeld 15 à 18 millioen bloemen tot Paaschgebruik noodig.

Zelfs in de vuile huizen van de bedelaars ziet men dien dag eene lelie. Op straten en pleinen staan paaschelijen verkoopers van Paaschbloemen en de aanblik der steden is in die dagen waarlijk tooverachtig.

WATERLEIDING
VAN TONGEREN.

ertoog der beweegredenen.

VERVOLG.

Ontleding door M. Denys te Leuven gedaan.

De Heer Dr Vandervelde heeft eene staal water te Lauw aan de Kraeybron en de Daelbron genomen ten einde eene vergelijking tusschen deze twee bronnen te maken.

Ziehier de ontledingen.

KRAEYBRON.

SCHEIKUNDIGE ONTLEDING.

Ammoniak		zeer lichte sporen
Salpeterig zuur		ontkennend
Salpeterig zuur zout		zeer lichte sporen
Chlorouur		sporen
Organieke deelen		onbeduidend.
Hardheid	(Fransche)	28° 5
Ijzer		afwezig
Zwavelzuur		sporen
Calcium		goede sporen
Magnesia		sporen
Kiemen (microben)		14 per kub. centim.

maar geene enkele soort ziektesaanbrengende.

Uitmuntend water.

Het water der Daelbron onderscheidt zich van dat der Kraeybron hierdoor dat het meer organieke bestanddeelen bevat. Dit kan echter alleen toe te schrijven zijn aan den gebrekkigen toestand waarin de bron zich bevindt.

Leuven den 27 Mei 1899.

(Get.) Dr VANDERVELDE

Opbrengst der Daelbron. — Een laatste punt moest nog onderzocht worden. Is de opbrengst der bron voldoende om genoeg water aan de stad te leveren ?

Verder geven wij den uitslag van het peilen der bron gedurende de maanden Juli en Augustus van verscheidene achtereenvolgende jaren. Wij kunnen er uit afleiden dat de hoeveelheid water, die dagelijks voortgebracht wordt, de noodige 100 liters per dag en per inwoner ver overtreft.

Door helgeen voor afgaat denken wij bewezen te hebben :

1° Dat in het belang der openbare gezondheid der stad Tongeren, het hoogst noodzakelijk is eene waterleiding in te richten.

2° Dat de Daelbron te Lauw zich in de beste voorwaarden bevindt om deze van goeden en voldoende water te voorzien.

I derdaad, dit water geeft alle waarborg van zuiverheid onder scheikundig en bacteriologisch oogpunt. Het water is klaar, reukloos kleurloos. Het heeft een aangenamen smaak. Het is niet te hard, wijl het weinig kalk bevat.

Een te hard water vormt klontjes als het met de zeep in aanraking komt en is weinig geschikt tot het koken van droge groenten en het verwaardigen van koffie en thee, daarbij vormt het korsten in de buizen.

Door eene welverzorgde overwelving der bron in haren oorsprong, zal het water van alle besmetting vrij blijven en steeds rein zijn.

Deze beweegredenen hebben het Gemeentebestuur aangezet eenen ingenieur met het opmaken van een ontwerp van waterleiding te gelasten.

In zitting van 15 Juni 1898 heeft de gemeenteraad dit werk toevertrouwd aan den H. Peters, provinciaalen Inspecteur van buurtwegen en waterloopen. Het belangrijk werk van dezen Ingenieur verwierf de volle goedkeuring der Hoogere Overheid en gaft alle waarborg mogelijk.

Het Staatsbestuur, na grondig onderzoek van het ontwerp, heeft ruime toelagen voor de uitvoering beloofd. Omtrent het derde der onkosten zal door het Staatsbestuur en de Provincie gedekt worden.

De aanbesteding der werken heeft in October plaats gehad. Wij mogen dus hopen binnen kort de werken voltrokken te zien en al de voordeelen der waterleiding te genieten.

Wij willen ons niet vleien met de gedachten dat dit werk, hoe nuttig, ja zelfs, hoe noodzakelijk ook, iedere goedkeuring zal wegdragen. Gelijk te Hasselt te St-Truiden en te Thienen, zullen de bekribbelingen niet achter blijven en zal het publiek slechts na lang draalen verbindingen voor bijzondere eigendommen en woningen aanvragen. Gedurende de eerste jaren zullen dus de inkomsten, hiervan te verwachten, maar gering wezen.

Niettemin zijn wij ten volle overtuigd dat de inrichting van zamerhand het vertrouwen der inwoners zal winnen en dat, naar het voorbeeld der naburige steden, het groot nut der waterleiding zal erkend worden.

— o —

BEKNOPTE BESCHRIJVING
DER INRICHTING EENER WATERLEIDING
TE TONGEREN

De Daelbron, gelegen op den linker oever van den Jeker, in de weiden tusschen Lauw en den weg van Tongeren naar Fexhe-le-Haut-Clocher, komt voort uit de krijtlaag die den onderzoud vormt van de hoogvlakte van het Haspengouw.

De inzijpelingen over deze groote uitgestrektheid maken deze grondlaag bijzonder rijk aan water.

De waterleiding der stad Luik trekt haar water door onderaardsche galerij in zich op eene lengte van verscheidene kilometers tusschen de gemeenten Liers en Hollogne uitstrekken.

In de vallei van den Jeker vormt het water dezer krijtlaag op verscheidene plaatsen kleine bronnen, die zich door eene bestendige opbrengst onderscheiden.

Het meten van de opbrengst der Daelbron heeft plaats gehad in de maanden Juli en Augustus der jaren 1898-1899 1900 en 1901 en heeft gemiddeld van 25 tot 30 liters per s conde gegeven.

Met eene gemiddelde opbrengst van 20 liters per seconde, heeft men dagelijks 1,728,000 liters.

Om de bron af te sluiten zal er eene onderaardsche galerij gebouwd worden van 2 m. breedte, 45 m. 50 lengte.

Van deze galerij zullen draaieneerbuizen geleid worden in de richting der bronnen om het water dezer op te vangen. De openingen tusschen deze buizen zullen met silex steenen aangevuld worden om het water vrijen loop te laten en de drainneering te volledigen.

Om het opgevangen water te behoeden tegen besmetting door inzijpelingen, zal geheel het afsluitingswerk overdekt worden met eene laag steenmortel van 0,30 dikte waar over nog eene laag grond zal uitgespreid worden, dik genoeg om alles vrij te houden in geval het water van den Jeker buiten de oevers zou komen.

De grond rondom de bronnen is door de stad aangekocht en nooit zal daarin al of scheikundige mest mogen op gebruikt worden.

Uit dit alles blijkt dat de beste voorzorg genomen is om alle besmetting van het water te verhinderen.

Eene afvoerbuis in gentijzer van 250 m/m doormeter zal het water brengen van af de galerij tot te Mormeln, alwaar 4 hefpompen door een waterrad (stelsel Sagebien) zullen in beweging gesteld worden.

Het water door die pompen opgeheven zal door eene buis van 251 m.m. doormeter gevoerd worden in eenen vergaarbak van 200 k. m. geplaatst op 15 m. hoogte achter het Casino.

Twee afvoerbuizen van 200 m. m. doormeter zullen van dezen vergaarbak uitgaan en zich richten, de eene door de St-Truidensche straat, de Groote Markt, en de Maestrichterstraat tot aan het Hospitaal, de andere door de Putstraat, het Plein, de Momberstraat, den Piekelpoel, de Ridderstraat en de straat van het hospitaal, waar zij zich met de eerste zal vereenigen.

Eene buis van 300 m.m. zal deze twee vereenigen en zich richten door de kleine Statiestraat en den weg naar Mopertingen naar eenen tweeden vergaarbak van 800 k. m. te bouwen op de hoogte van Berg.

Dit stelsel met twee vergaarbakken is zeer voordeelig, maar het is bijzonder geschikt voor de ligging der stad Tongeren.

Het groot verschil van hoogte tusschen de verscheidene wijken der stad maakt eene regelmatige bediening van alle woningen bijzonder moeilijk.

Met eenen enkelen vergaarbak zouden de Groote Markt, de St-Truidensche, de Hasseltsche en een gedeelte der Maestrichterstraat meestal zonder water zijn wanneer er in het lagere gedeelte der stad veel verbruikt werd.

Met twee vergaarbakken is zulks niet te vreezen, wijl het water in de hoogste punten der stad steeds onder drukking van 15 m. zal blijven.

Aan de buizen die de twee vergaarbakken vereenigen, zullen kleine buizen aangezet worden om het water in al de straten der stad te verspreiden.

Acht en dertig publieke fonteintjes zullen in de straten geplaatst worden en de gegoede burgers zullen daarenboven mits, eene kleine vergoeding, het water in hunne buizen kunnen voeren bij middel van verbinlingen met de buizen der waterleiding.

Buiten die 38 fonteintjes, die allen voor den dienst der brandweer en het besproeien der straat kunnen gebruikt worden, zullen er nog 61 bijzondere stelsels geplaatst worden, zoodat er voor den openbaren dienst op 99 plaatsen water zal te krijgen zijn.

De inrichting, waarvan wij eene korte beschrijving hebben gegeven, is berekend voor een dagelijksch verbruik van 1,100,000 liters water, maar zij is in staat er 1,500,000 te leveren.

DR. DELVOIE.
SCHEPENE.

Briefwisseling.

De heer Henrotte, burgemeester van Millen en lid der jury van den veewedstrijd voor de omschrijving Tongeren, werd in twee aeenvolgende nummers van het « Algemeen Belang » aangerand

De twee andere leden der jury, de heeren ridder de Menten en Moens, kwamen tegen deze valsche aantijgingen op en vroegen aan het « Algemeen Belang » de inlassching van den volgenden brief, welken het « Algemeen Belang » zaterdag j. l. weigerde op te nemen en waarvan die heeren ons heden de inlassching vragen :

** **

Aan den Heer Uitgever van het
« Algemeen Belang » te Tongeren.

HEER UITGEVER,

Sedert twee weken doet gij in uw weekblad een lid van de jury van den veewedstrijd verdenken.

Wij nemen de vrijheid u op deze aantijgingen te antwoorden :

1° Dat M. Henrotte het volle recht had deel te nemen aan de beslissing aangaande het vee toebehoorende aan M. Martin van Mall.

2° Dat, niettegenstaande dit recht, die beslissing genomen geweest is zonder betwisting en alleenlijk door de beide ondergeteekenden ;

3° Dat de leden der jury voortaan aan geene aanrandigen meer zullen antwoorden, bijzonder als deze door onbekende personen in dag- of weekbladen gedaan worden.

Iedereen heeft dus nuttelos recht zich tegen de overtreding van het reglement bij de Bestendige Deputatie te verzetten.

Wij aanzien u, heer opsteller, in het belang der waarheid, deze regels in het aanstaande nummer van het Algemeen Belang op te nemen en onze groetenissen te aanvaarden.

RIDDER J. DE MENTEN.
B. MOENS
leden van de jury.

NIEUWS
uit de stad en le provincie.

Op de markt van Tongeren van donderdag waren te koop gesteld : 341 koeien en kalveren, 2 schapen, 169 vette varkens en 1752 magere varkens.

Paardenmarkt te Tongeren *DONDERDAG 7 MEI.*

APOTHEEK. — ZONDAGSRUST.
Zondag zal de apotheek van
M. BROEDERS
alleen openblijven, van 12 uren 's middags tot 12 uren 's nachts, voor de dringende noodwendigheden.

Bij den *POSTRIJDER* van heden behoort een **BIJVOEGSEL.**

Jonge Werkmanskring.

De leden der jonge toneelafdeeling « DE STER DER TOEKOMST » zullen op *Zondag 26 April, om 8 ure 's avonds*, in de zaal van het Patronaat St-Jozef, eene tooneelvertooning geven

Het programma bestaat uit een paar aardige blijspelen van Julius Wijtieck : **Advokaat voor een uur** en **Dulve !**

Ten einde elk lid der katholieke maatschappijen aan dezen feestavond te laten kunnen deelnemen is de inkomprijs slechts op 25 centiemen gesteld.

Iedereen zal dus dit feestje willen bijwoonen en zich eenen avond aan en vermaak willen komen verschaffen.

HET BESTUUR.

Feesten van 1904. — Bravo voor de Kruisstraat ! !

Deze week hebben drie leden van het Comiteit der Feesten, de Heeren : Florent Deploige, voorzitter ; Felix Nicolaers en Pierre Toppet, ondervoorzitters, de ronde gedaan in de Kruisstraat ten einde de onkosten der versiering en verlichting der straat, tijdens de feesten der Kroning in 1904, te dekken.

De Commissie werd bijzonder gulhartig in alle huisgezinnen o tvangen, de giften en ondersehrijvingen waren belangrijk en gingen alle verwachting te boven.

De Kruisstraat heeft eens te meer hare oude en goede faam willen behouden : de begrooting der onkosten beliep 1200 franken.

De rondhaling en de maandelijksche ondersehrijvingen, gevoegd met het overschot van over zeven zeven jaren, bereikt meer dan 1500 franken.

De versiering en verlichting zullen bijgevolg des te meer prachtig zijn.

Ziedaar een schoon voorbeeld voor de andere straten onzer stad. Mogen zij allen dit volgen zonder den minsten uitstel.

De inwoners der Kruisstraat ontvangen er onze innige dank voor.

Heden heeft te Tongeren het **huwelijk** plaats gehad van M. Edmond TOURNAYE met Mejufvrouw Maria GERRETS.

Posterijen. — BERICHT. — Men vraagt KANDIDAAT BRIEVENDRAGERS.
Zich te wenden op het Postkantoor.

Helchteren — Zooals wij deze week schreven over het paard dat aan eenen boom gehangen werd, verwekt die zaak veel opschudding. Het parket van Hasselt is ter plaats geweest. Een naarstig en streng onderzoek is gevoerd. Men denkt op het spoor der boosdoeners te zijn.

DE MOORD in den Tunnel.

7de VERVOLG.

Op hetzelfde oogenblik klonk het blaffen van Nero vlak bij, en een weinig later verschenen Mevr. Graham bij eene kromming van het pad. Onmiddellijk veranderde David van houding ; hij liet de hand van het meisje los en trad, binnensmonds een vloek van teleurstelling mompelend, in de schaduw der boomen terug, en olschoon Mevr. Graham wel in het gezicht, maar buiten het bereik zijner stem was, liet Maddox zijne stem dalen tot een zacht gefluister, toen hij haar toevoegde :

— Ge moogt niemand iets zeggen van wat ik u gezegd heb ; vooral met Adèle moogt ge geen woord daarover spreken.

— Ik zal er niemand over spreken, zegde zij, niet zonder zekere waardigheid.

Een oogenblik staarde David somber naar den grond, toen deed hij eene uiterste poging om zijne ontstelenis meester te worden en zegde :

— Ik zal Adèle te gemoet gaan en gij zult onder deze omstandigheden uwen weg zeker liever al een volgen.

Zij was hem dankbaar voor die kiesche aanduiding, die zoo geheel met hare eigen wenschen strookte, en was blijde, dat zij gelegenheid had in de eenzaamheid de verschillende aanduiningen, die haar bestormden, wat tot bedaren te kunnen laten komen.

Toen zij het einde van het boschken bereikt had, zag zij eens om, ten einde te zien of de beide anderen nog in het gezicht waren en slaakte een zucht van verlichting toen zij hen niet meer ontdekte en begreep dat zij naar huis teruggegaan moesten zijn. Met rassche schreden ijlde zij nu het verroeste hekken uit en op den uitgeholden boomstam toe. Daar was het afgesproken teeken... een klein wit reepeltje papier lag in de holte van den boom.

— Nu zal hij gisteren avond hier geweest zijn, fluisterde Vera teleurgesteld, en wie weet of hij nu dezen avond wel terugkomt.

Maar nog vóór zij haren zin kon voleindigen, kwam Mauritz nader. Zijn gezicht straalde van vreugde en een diepe blos bedekte zijn vriendelijk, mannelijk gelaat, toen hij het geliefde meisje gewaar werd. Een oogenblik stonden beiden sprakeloos ; de handen als tot een vast verbond in elkander geslagen, maar in hunne harten jubelde hunne jonge liefde, alsof zich de poorten van het paradijs voor hen hadden ontsloten. Eindelijk maakte Vera hare hand uit zijn vasten greep los en vroeg :

— Zijt gij gisteren avond ook hier geweest ?

— Ja, en ik heb ons afgesproken teeken achtergelaten. Gij hebt het zeker in den ouden boom gevonden ; ik kwam gisteren avond eerst uit Londen terug, en ge ziet dus wel, dat ik geen tijd verzuimd heb om u op te zoeken. Ik logeer op het oogenblik bij mijnen oom, lord Evremont, op Evremontlodge.

— Hebt gij iets omtrent de juweelen ontdekt ?

— Niet heel veel, helaas ! maar toch geloof ik op het spoor eener ontdekking te zijn. Ik heb den scheepskapitein opgezocht, die de juweelen naar Engeland overbracht en deelde hem mijn plan mee, en kreeg van hem eene lijst van alle passagiers, die de reis meegemaakt hadden ; de bemanning was volgens zijne meening volstrekt buiten verdenking. Ik riep toen de hulp van een paar detectives in, die mij inlichtingen omtrent al de reizigers wis en te verschaffen en de uitslag was van allen bevredigend, met uitzondering van een enkele. Een oude man, die in Marseille aan boord gekomen was, had, zooals later bleek, een valsch adres en waarschijnlijk ook een valschen naam, Cardew, opgegeven. Na de aankomst in Southampton is hij spoorloos verdwenen en al de pogingen der detectives om het uit te vorschen, waar hij gebleven kon zijn, bleven tot nu toe vruchteloos.

Hij wordt als een zeer lang man van ongeveer zestigjarigen leeftijd met lang sneeuwwit haar en baard beschreven, over het algemeen een zeer bijzondere verschijning, die ieders aandacht trok. Volgens mijne overtuiging moet die onbekende en de moordenaar mijns broeders een en dezelfde persoon zijn. Ik zal eene photografie van dien Cardew krijgen en die kan mij van grooten dienst zijn.

— En hoe moet ge daaraan komen ?

— Door een der passagiers, die een photografietoestel bij zich had en zijne medereizigers verraste door portretten van hen te nemen, zonder dat zij het merkten. De kapitein sprak mij over dien jongeling en meende dat hij van alle personen portretten gemaakt had en daarom bezocht ik hem, daar immers de mogelijkheid bestond dat hij ook Cardew genomen had ; nu dat was ook inderdaad het geval, maar hij had het beeld nog niet ontwikkeld, zoodat ik het niet zien kon ; hij beloofde echter binnen eenige dagen twee afdrukken ervan te zenden. Over het geheel heeft mijn bezoek bij den kapitein goede vruchten gedragen en gij waart het, die mij daarvan op de gedachte bracht.

Vera glimlachte gelukkig, maar zegde niets, terwijl haar lief gelaat eene nadenkende uitdrukking aannam.

— En gij weet nog niet alles, ging Mauritz voort. Dezen morgend bezocht ik met den sectieingenieur der lijn, den tunnel van Greystake en vonden wij eene plaats in den muur waar de steenen losgemaakt waren. Wij namen ze er uit en ontdekten daarachter een gat, dat groot genoeg was om den moordenaar gelegenheid te geven zijne damesklceren te verbergen, nadat hij den trein verlaten had.

— En waren de kleeren nog daar ? vroeg Vera ademloos.

— Neen, maar ik verwachtte trouwens ook niet, ze daar te vinden. Waarschijnlijk zijn zij oogenblikkelijk na het volbrengen der misdaad weggestopt en later weggehaald en dat bevestigde mijne eerste vermoeden, dat wij den schuldige in de nabijheid van Greystake moeten zoeken.

Ook is er nog verdenking tegen Cardew en wel deze, dat te Marseille, kort voor hij zich daar inscheepte, een diefstal met inbraak in een groot bankierskantoor plaats had en hij bij de politie onder verdenking lag, daaraan meeplichtig te zijn. Ik vernam ook, dat er in Engeland en Frankrijk herhaaldelijk zulke diefstallen voorkomen, zonder dat het ooit gelukt, eenig spoor van de schuldige te ontdekken ; alleen weet men dat er eene internationale dievenbende moet bestaan, onder leiding van een vermetel hoofdman, misschien is dat deze zelfde Cardew. Zoodra ik haar krijg, zal ik u die fotografie eens laten zien.

Zwijgend gingen zij een tijd lang naast elkander onder de boomen voort ; de laatste stralen der ondergaande zon hulden de twee jonge menschen in een rooskleurig licht, dat in wondere harmonie met den vreugdevollen jubel in hunne harten overeenstemde.

Plotseling struikelde Vera over een steen, zij had haren voet wat bezeerd, uitte een lichten kreet van pijn en zou zonder twijfel gevallen zijn als Mauritz haar niet in zijne sterke armen had opgevangen.

— Ik heb niet veel pijn, zegde zij gejaagd, en deed eene poging om rich los te maken, maar hij hield haar zoo vast aan het hart gedrukt, dat dit onmogelijk was.

Het scheen wel of er dezen avond een zeldzame bekoring van het jonge meisje uitging, die alle mannen het hoofd op hol bracht.

Eerst was David Maddox onder die betoovering bezwken, en nu deed zij hare macht op Mauritz gelden. Toen hij dezen avond Vera ontmoette, had het volstrekt niet in zijn plan gelegen, haar zijne liefde te verklaren, maar de omstandigheden bleken sterker dan zijn wil, en toen hij haar in zijne armen hield, doorstroomde eene ongekende zaligheid zijn geheele wezen, en was het hem onmogelijk, de hartstochtelijke liefdesbetuigingen, die op zijne lippen branden, terug te houden.

Nog voor hij zichzelven recht bewust was, van den ernst van het oogenblik, had hij haar zijne liefde verklaard en onder brandende kussen verzekerd, dat de gedachte aan haar hem dag en nacht vervulde en dit maal trok Vera zich niet terug. Ja, om de waarheid gestand te doen, ook haar bloed vloeide sneller door hare aderen en met ingehouden adem dronk zij den zoeten klank zijner woorden in, die haar het geheim, dat zij zichzelve nog niet bekend had, ontsluierde. Zijne liefde werd beantwoord en Vera's hart jubelde Mauritz tegen.

IX.

Sinds dien heerlijken avond zag Veronica Graham haar leven en de toekomst in een ander licht. Hare oogen schitterden helder, en hare wangen tooiden zich met een betooverend blosje en de stralende uitdrukking van haar engelachtig gelaat moest ook aan den meest onverschilligen toeschouwer opvallen, en bewees voor de zooveelste maal dat geene vrouwenschoonheid tot volle ontwikkeling komt, voordat de liefde den knop tot bloem heeft doen rijpen, en het jonge meisje een voorsmaak van het hoogste geluk heeft doen kennen, dat alleen aan de zijde van den uitverkoren man te bereiken is.

Slechts de eisch van Mauritz om de verloving voorloopig geheim te houden, wierp eene schaduw op haar geluk. De gelukkige minnaar beschouwde het als een bewijs van onkieschheid, om zoo kort na den wreeden dood van zijn eenigen broeder, zijn geluk wereldkundig te maken, en hij besloot daarom drie maanden te wachten, vóór hij bij M. Graham om de hand zijner dochter aanzoek deed.

Intusschen waren de zoken op de Grange in het geheel niet in het reine en, als Vera niet te veel van haar eigen liefdesaangelegenheden was vervuld geweest om op iets anders te letten, zou het haar opgevallen zijn, dat haar stiefmoeder hoe langer hoe onaanzienlijker en scherper toon tegen haar aansloeg, en dat de gesprekken met haren vader hoe langer hoe zeldzamer werden. Somtijds rustten de oogen van Mevr. Graham met zulk eene uitdrukking van bitteren haat op het jonge meisje, dat deze onwillekeurig begon te sidderen voor het gloeiend vuur van wraakzucht, dat daarin opflikkerde, en zich vroeg of laat eenen uitweg moest banen.

David Maddox was nog altijd in huis, maar had nooit meer eenige toespling gemaakt op de onstuimige liefdesverklaring, die hem in een onbewaakt oogenblik, misschien zijns ondanks, ontsnapt was. Trouwens Vera ontmoette hem zelden alleen ; Mevr. Graham wist met de grootste oplettendheid een tête-à-tête te verhinderen.

Vera bracht het grootste gedeelte van den dag buitenshuis door, en maakte in gezelschap van Nero, die zich langzamerhand met hare tegenwoordigheid verzoend had, lange wandelingen in den omtrek, zeer tegen den zin van mevr. Graham, wier bedenkingen evenwel steeds door een enkel woord van Maddox werden tot zwijgen gebracht. Eens keerde zij 's morgends van eene lange wandeling terug en was zij op het punt den weg door het kreupelboschje in te slaan, toen Nero plotseling heel woedend begon te blaffen, en al snuffelend langs den grond een zijpad inholde. Ook poogde Vera den hond terug te roepen, en, ten ronde maad, liep zij hem na om de oorzaak van zijne onrust op te sporen ; weldra had zij den blaffenden hond ingehaald en bleef verrast staan voor het belachelijk tooneel, dat zich voor hare oogen voordeed.

Nero stond aan den voet van eenen hoogen boom en toonde o ibeilspellend grommend zijne grimmige tanden aan eenen man, die in den boom geklommen, zich in doodsangst aan eenen tak vasthield en bleek van schrik op het wordende dier neerzag. De man droeg de kleeding van denen arbeider, die in goeden doen verkeeren moest ; angst en vrees spiegelden zich op zijn gelaatstrekken af, zijne oogen puilden uit hunne kassen, en toen hij het jonge meisje daar ontwaarde, schreeuwde hij verward :

— Roep dat beest toch weg — trek hem terug — sla hem dood, doe dan toch iets tegen dat ellendig beest.

— Ik zal hem onmiddelijk meenemen, zegde Vera, die het beest reeds bij den halsband vasthield, maar zij moet mij eerst zeggen wat gij hier te stellen hebt. Deze aanleg is privaat eigendom en gij hebt het recht niet hier te komen.

— Ik was op weg naar het huis, omdat ik hoopte daar werk als timmerman te kunnen vinden, luidde het antwoord van den man, die blijkbaar van den schrik bekomen was en wiens zelfbeheersching terugkeerde. Ik hoorde dat meu hier arbeiders zoekt voor het hofwerk. Misschien kunt gij mij wel zeggen of dat waar is.

— Ik weet heel zeker, dat dit niet waar is, antwoordde Vera, wien de verandering in toon en houding van den indringer opgevallen was en die hem daarom opletteud aanzag ; ik zou u aanraden, zoo spoedig mogelijk te maken dat gij hier wegkomt, en u nooit meer hier te vertoonen.

— Nu, ge kunt er gerust op zijn, dat, als ik eenmaal uit dit verwenschte bosch ben, geene macht ter wereld er mij weer in zal krijgen, riep de man uit, daarvoor zijn mijne beenen mij te lief, jufvrouw !

(Wordt voortgezet.)